

Εισήγηση στο Συμβούλιο των Αντιπροσώπων:

Αλλαγές στα Εργασιακά: Κατάργηση 8ώρου, περιορισμό Συνδικαλιστικής δράσης, Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας. - Προστασία Δημόσιας Υγείας

Συνάδελφοι, είμαστε δυστυχώς μάρτυρες μιας πρωτοφανούς κατάστασης, μιας παγκόσμιας πανδημίας που έχει αλλάξει τις ζωές του κόσμου της εργασίας και που οι συνέπειές τις συγκλονίζουν. Με το λεγόμενο «δεύτερο κύμα» να είναι σε πλήρη εξέλιξη, η αύξηση του ημερήσιου αριθμού θανάτων, των κρουσμάτων και των διασωληνωμένων είναι πλέον η συνηθισμένη εικόνα της καθημερινότητάς μας. Μια εικόνα που φυσικά δεν διαφέρει καθόλου από τα άλλα «ισχυρά» καπιταλιστικά κράτη, όπως η Ιταλία, η Βρετανία, η Ισπανία, οι ΗΠΑ που η κατάσταση είναι ακόμη πιο δραματική.

Σε όλο τον προηγμένο καπιταλιστικό κόσμο, τα συστήματα Υγείας αποδείχτηκαν ανεπαρκή έως ανίκανα να αντιμετωπίσουν μια αναμενόμενη πανδημία με αποτέλεσμα να «καταρρεύσουν» πράγμα που ουσιαστικά συνιστά το χρονικό ενός προδιαγεγραμμένου εγκλήματος. Είναι η φυσική συνέπεια των διαχρονικών κατευθύνσεων της ΕΕ και των κυβερνήσεων, για εξοικονόμηση πόρων που κατευθύνονται ως κρατική ενίσχυση στους επιχειρηματικούς ομίλους αλλά και για στήριξη των κερδών των επιχειρηματικών ομίλων της Υγείας, τα δημόσια συστήματα Υγείας είναι απογυμνωμένα από προσωπικό, υποδομές, ΜΕΘ, αντιδραστήρια, δυνατότητες για τεστ.

Στην δική μας πραγματικότητα, η κυβέρνηση σε μια προσπάθεια να «αντέξει» το Δημόσιο Εθνικό Σύστημα Υγείας (ΕΣΥ) το μετέτρεψε σε «συστήματα Υγείας της μιας νόσου», αφήνοντας εκτεθειμένο το λαό από τις επιπτώσεις όλων των άλλων αναγκών για την υγεία του. Ακόμη κι έτσι όμως, με την συνεχιζόμενη υποτίμηση και υπονόμηση της δημόσιας υγείας, την απροθυμία για μαζικές προσλήψεις μόνιμων γιατρών και νοσηλευτών η κατάσταση γρήγορα έφτασε στο απροχώρητο, στο όριο οι γιατροί να κληθούν να αποφασίσουν ποιος θα διασωληνωθεί και ποιος όχι.

Ο κρατικός χειρισμός της πανδημίας βρίθει από αντιφάσεις και από αντιεπιστημονικές έως σκοταδιστικές σε ορισμένες περιπτώσεις προσεγγίσεις. Ανάλογα με την περίπτωση η μάσκα μπορεί να είναι απαραίτητη ή προαιρετική, ο ιός να μεταδίδεται σε κλειστούς χώρους αλλά όχι στους χώρους δουλειάς, στα σχολεία ή στα μέσα μαζικής μεταφοράς, να μεταδίδεται με την εισπνοή αλλά όχι από το κουταλάκι μεταλαβιάς της θείας κοινωνίας στις εκκλησίες.

Αντί να παρθούν μέτρα στήριξης των δομών έστω και την ύστατη στιγμή, ακολουθήθηκε η τακτική της μεγιστοποίησης του ρόλου της «ατομικής ευθύνης» συνοδευόμενη από ένα όργιο καταστολής. Αποποιούμενη των ευθυνών της, στοχοποίησε τον λαό για την έξαρση των κρουσμάτων κι όταν αυτός αντέδρασε, απάντησε με αυταρχισμό και αστυνομική βία. Είναι πολύ χαρακτηριστική η αντιμετώπιση των μαθητικών κινητοποιήσεων, που η αστυνομία δε δίστασε να ρίξει ξύλο και χημικά αλλά και να προχωρήσει σε προσαγωγές 15χρονων που κράτησαν στα κρατητήρια σαν κοινούς εγκληματίες για 4 μέρες. Είναι φρέσκα τα σημάδια του άφησαν στην εργατική τάξη που διαδήλωσε την 17 του Νοέμβρη, παίρνοντας όλα τα μέτρα ασφάλειας ή στην απεργία στις 26 Νοέμβρη.

Από την μια μεριά λοιπόν η κυβέρνηση απαιτεί από το λαό να δείξει υποταγή και να μην αγωνίζεται για τα δικαιώματά του με πρόσχημα την πανδημία και τον κίνδυνο διασποράς, από

την άλλη η ίδια εργάζεται πυρετωδώς και καταθέτει σωρεία νομοσχεδίων και νόμων που ενισχύουν και «απογειώνουν» το αντεργατικό οπλοστάσιο που έχουν ήδη διασφαλίσει στο κεφάλαιο όλες οι κυβερνήσεις του. Στόχος να έχει η μεγαλοεργοδοσία ακόμα πιο «λυμένα τα χέρια της» να ξεζουμίζει τους εργαζόμενους δίχως κανένα όριο και με τη συνδικαλιστική δράση «στο γύψο».

Νομοθέτηση 10ωρης εργάσιμης μέρας αντί του 8ώρου, χωρίς μάλιστα αμοιβή για τις δύο επιπλέον ώρες υποχρεωτικής εργασίας, απαγόρευση ουσιαστικά της απεργίας σε μεγάλους και κρίσιμους για το κεφάλαιο κλάδους και χώρους δουλειάς, συνολικότερο χτύπημα των συνδικάτων που παλεύουν για τα εργατικά συμφέροντα, πρόσθετα μέτρα που οδηγούν σε παραπέρα μείωση του μέσου μισθού, είναι μερικά που έχουν έρθει στο προσκήνιο.

Ειδικότερα, σε σχέση με τον εργάσιμο χρόνο προβλέπονται : «Επιχειρήσεις θα μπορούν να απασχολούν εργαζομένους ως 10 ώρες ημερησίως κατά μέγιστο, χωρίς πρόσθετη αμοιβή, εφόσον εντός του ίδιου 6μήνου εξοφλούν τις ώρες με αντίστοιχη μείωση ωρών ή ρεπό ή ημέρες άδειας».

Δηλαδή, οι εργοδότες θα μπορούν να επιβάλλουν όποτε θέλουν επιπλέον δύο ώρες εργασίας, τις οποίες οι εργαζόμενοι θα υποχρεώνονται να δουλεύουν, χωρίς μάλιστα να αμείβονται γι' αυτές. Η πρόβλεψη για «επιστροφή» των απλήρωτων ωρών υπερωριακής εργασίας με κάποια μείωση ωρών ή κάποια ρεπό κάποια στιγμή μέσα σε ένα ολόκληρο εξάμηνο - αν και εφόσον γίνεται και αυτή - δεν μπορεί να κρύψει το γεγονός της επιμήκυνσης της εργάσιμης μέρας χωρίς κανένα κόστος για τον εργοδότη, της αυξομείωσης του χρόνου εργασίας ανάλογα με τις εκάστοτε ανάγκες της εργοδοσίας, οδηγώντας σε αύξηση της εκμετάλλευσης. Η αναπλήρωση της εργατικής δύναμης, η δυνατότητα του εργαζόμενου να αναπληρώνει σωματικά και πνευματικά τις δυνάμεις του από την εργασία, γίνεται στη διάρκεια του ίδιου 24ωρου και όχι της βδομάδας, του μήνα ή του εξάμηνου. Για τον λόγο αυτό, εξάλλου, η ίδια η πρόσθετη υπερωριακή αμοιβή, που τώρα καταργείται και με νόμο μέχρι τις 10 ώρες δουλειάς, ήταν μια μορφή «αποζημίωσης» για τη φθορά που προκαλούν στον εργαζόμενο οι πρόσθετες ώρες δουλειάς πάνω από το 8ωρο... Η εφαρμογή της 10ωρης εργάσιμης μέρας πατάει στο πλούσιο σχετικό νομοθετικό οπλοστάσιο που διασφάλισαν οι κατευθύνσεις της ΕΕ και όλες οι προηγούμενες κυβερνήσεις στο κεφάλαιο (όπως π.χ. ο Ν. 3986/2011), ενώ το νέο νομοσχέδιο έρχεται να εξαλείψει δικλίδες που δυσκόλεψαν την εφαρμογή της στην πράξη, όπως η πρόβλεψη να υπάρχει συμφωνία συνδικάτου για την αντεργατική «διευθέτηση» του εργάσιμου χρόνου. Ταυτόχρονα, η κυβέρνηση υπονομεύει παραπέρα και την κυριακάτικη αργία, προωθώντας με το νομοσχέδιο την «προσθήκη επιχειρήσεων και εργασιών στη λίστα που ήδη επιτρέπει την εργασία την Κυριακή».

Ένα ακόμη σημαντικό ζήτημα είναι κι αυτό της τηλεργασίας. Ένας θεσμός ο οποίος είναι αρκετά «διαδεδομένος» σε Ευρώπη και κυρίως σε Αμερική και που στον καιρό της πανδημίας γνωρίζει ιδιαίτερη άνθηση και στην χώρα μας. Κι αν για τις εταιρείες κάτι τέτοιο αποτελεί άλλη μια ευκαιρία για αύξηση της κερδοφορίας, οι επιπτώσεις όμως για τους εργαζόμενους είναι ολέθριες. Ο χρόνος εργασίας διευρύνεται επικίνδυνα σε ημερήσια βάση μέχρι τις 12 ώρες, στο Σαββατοκύριακο και σε μια διαρκή ετοιμότητα κάτω από τις πιέσεις των εργοδοτών, εργασιακά δικαιώματα καταστρατηγούνται ενώ σε περιπτώσεις εργοδοτικών απειλών ή και καταχρηστικών απολύσεων ουσιαστικά η συναδελφική αλληλεγγύη μηδενίζεται καθώς στις περισσότερες περιπτώσεις δεν ενημερώνονται καν! Από την άλλη οι εταιρείες εκτός από την διεύρυνση του ημερήσιου απληρωτού χρόνου εξοικονομούν μεγάλα ποσά από λειτουργικά κόστη, κυρίως τα κτιριακά, καθώς πολλές εταιρείες πλέον ξενοικιάζουν ή μετακομίζουν.

Όμως ούτε οι συνδικαλιστικές ελευθερίες μένουν στο απυρόβλητο. Προστίθεται διάταξη που χτυπά και ουσιαστικά καταργεί τις Γενικές Συνελεύσεις ως ανώτερο όργανο των συνδικάτων, στο οποίο υπάρχει ζωντανή συμμετοχή των εργαζομένων στην ενημέρωση, στη συζήτηση, στη συνδιαμόρφωση και τη λήψη των αποφάσεων. Αντίθετα, ορίζεται ότι το Συνδικάτο «πρέπει να παρέχει πραγματική πρακτική δυνατότητα συμμετοχής και ψήφου εξ αποστάσεως, ηλεκτρονικώς, ιδίως για τη λήψη απόφασης απεργίας...».

Δηλαδή, αντί για λήψη αποφάσεων μέσα από συλλογικές, ζωντανές διαδικασίες με συμμετοχή των ίδιων των εργαζομένων, οι αποφάσεις συνολικά και ειδικά για τις απεργίες θα λαμβάνονται με τους εργάτες απομονωμένους τον έναν από τον άλλον, να πατούν ένα κουμπί από το σπίτι τους, ίσως και υπό την «επίβλεψη» του διευθυντή της επιχείρησης...

Η παραπάνω διάταξη, μάλιστα, έρχεται να «κουμπώσει» με την απεργοκτόνα διάταξη Αχτσιόγλου που ψήφισε η τότε κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ (νόμος 4512/2018), περί απαρτίας του 50%+1 στις Γενικές Συνελεύσεις.

Χαρακτηριστικό πρόσφατο παράδειγμα των νέων μεθοδεύσεων ήταν η ηλεκτρονική ψηφοφορία που επιχείρησε να επιβάλει η κυβέρνηση στους εκπαιδευτικούς για τους εκπροσώπους στα Υπηρεσιακά Συμβούλια. Μετά την απόφαση των εκπαιδευτικών να απαντήσουν με αποχή, στην ψηφοφορία - παρωδία συμμετείχε μόλις το 5% περίπου. Η ίδια κυβέρνηση όμως που απαιτεί το 50%+1 για την προκήρυξη απεργίας, εμφανίστηκε... κατενθουσιασμένη με το 5% και εξήγγειλε ότι θα επεκτείνει σε ολόκληρο το Δημόσιο την ηλεκτρονική ψηφοφορία. Αυτή είναι η δημοκρατία τους και ο «εκσυγχρονισμός» του συνδικαλιστικού νόμου... Παρεμπιπτόντως αυτές οι εξελίξεις και αντιδράσεις πρέπει να προβληματίσουν και το σώμα που έχει πάρει αποφάσεις για ηλεκτρονική ψηφοφορία...

Με δύο επιπλέον διατάξεις, ως υποχρεωτική προϋπόθεση για να λειτουργεί ένα συνδικάτο τίθεται η αποδοχή του φακελώματος από το κράτος και την εργοδοσία. Συγκεκριμένα, ορίζεται ότι «καθίσταται προϋπόθεση για την άσκηση συνδικαλιστικού δικαιώματος η απογραφή στο ήδη νομοθετημένο Γενικό Μητρώο», ενώ το «δικαίωμα συλλογικής διαπραγμάτευσης αναγνωρίζεται μόνο στις οργανώσεις που έχουν εγγραφεί στα νομοθετημένα ψηφιακά Μητρώα».

Άλλη διάταξη προβλέπει, «μετά την προειδοποίηση για απόλυση και μέχρι αυτήν, ο εργοδότης να δικαιούται να αξιώσει να μην προσέρχεται ο εργαζόμενος στην εργασία, αλλά βεβαίως να μισθοδοτείται». Δηλαδή, ο εργοδότης να μπορεί να απολύει με «προειδοποίηση» και οι εργάτες να διώχνονται άμεσα από τον εργασιακό χώρο, δυσκολεύοντας την πάλη με τους συναδέλφους τους ενάντια στις απολύσεις.

Η μεγάλη ενίσχυση των μέτρων και μέσων αλλά και αριθμητικά των δυνάμεων καταστολής μαζί με τις προσπάθειες χειραγώγησης και ενσωμάτωσης μέσω των ΜΜΕ με πρόσχημα την «υπεράσπιση της δημόσιας υγείας», αποδεικνύει πως η κυβέρνηση προετοιμάζεται για τις αναπόφευκτες αντιδράσεις των εργαζόμενων ενάντια στα μέτρα που επιβάλλονται για να στηριχτεί η κερδοφορία των μεγάλων ομίλων και να φορτωθούν οι συνέπειες της νέας καπιταλιστικής κρίσης στις πλάτες τους. Αυτό είναι το στοίχημα για τους εργαζόμενους σήμερα. Η οργάνωση της αντεπίθεσης τους, κόντρα στην αστική πολιτική κάθε κυβέρνησης, η πλατιά αποκάλυψη του εφιαλτικού μέλλοντος που μας επιφυλάσσουν το κεφάλαιο και οι κυβερνήσεις του, οι μάχες για την απόκρουση της επίθεσης τόσο στα εργατικά μας δικαιώματα όσο και για την προστασία της δημόσιας υγείας.

Καλούμε τους συναδέλφους να παλέψουμε για

- Να επιταχθούν άμεσα ΧΩΡΙΣ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΗ τα χειρουργεία, οι κλίνες ΜΕΘ, τα κρεβάτια, τα διαγνωστικά και τα εργαστηριακά κέντρα των ιδιωτικών νοσοκομείων. Το ίδιο να γίνει και με τους ιδιώτες γιατρούς. Να ανοίξουν τα νοσοκομεία που έκλεισαν τα τελευταία χρόνια.
- Κατάργηση του νόμων της ΝΔ και του ΣΥΡΙΖΑ που μετατρέπουν τις κινητοποιήσεις ενάντια στους πλειστηριασμούς σε «ιδιώνυμο αδίκημα», που υπονομεύουν το απεργιακό μας δικαίωμα και που απαγορεύουν τις διαδηλώσεις. Να μην περάσει το νέο αντεργατικό αντισυνδικαλιστικό ν/σ της κυβέρνησης. Όχι στην κατάργηση του δώρου και της απεργίας. Πλήρη συνδικαλιστικά δικαιώματα και ελευθερίες. Όχι στην απαγόρευση της συνδικαλιστικής δράσης. Κάτω τα χέρια από τους αγώνες, τις καταλήψεις, τις διαδηλώσεις και την απεργία.
- Άμεση ενίσχυση του υγειονομικού προσωπικού με μαζικές προσλήψεις γιατρών όλων των ειδικοτήτων, με νοσηλευτικό προσωπικό. Μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων και των επικουρικών στην υγεία. Άμεση ενίσχυση με μέσα ατομικής προστασίας, για να μη νοσήσουν, με υλικά και υποδομές για να πολεμήσουν. Ένταξη όλων των υγειονομικών στα ΒΑΕ
- Πύκνωση δρομολογίων και προσλήψεις προσωπικού στις αστικές συγκοινωνίες
- Προσλήψεις καθαριστριών για τα σχολεία. Στις τάξεις να είναι 15 μαθητές. Να δοθούν δωρεάν όλα τα αναγκαία για την τηλεργασία και δωρεάν
- Έκτακτο Επίδομα ανεργίας σε όλους τους ανέργους χωρίς όρους και προϋποθέσεις.
- Να θεωρηθούν άκυρες οι απολύσεις που έγιναν και όλες οι αρνητικές μεταβολές στους εργαζόμενους.
- Το Δώρο Χριστουγέννων να δοθεί στο ακέραιο και στην ώρα του. Καμιά απόλυση, καμιά περικοπή εργασιακών δικαιωμάτων. Οι εργαζόμενοι να δώσουν μάχη για το δικαίωμα τους.
- Να δοθεί η 13^η και η 14^η σύνταξη σε όλους τους συνταξιούχους. Να καταργηθεί η εισφορά αλληλεγγύης και να αποδοθούν όλα τα αναδρομικά για τις κύριες και επικουρικές συντάξεις και τα δώρα για όλους τους συνταξιούχους.
- Για όσο διάστημα διαρκούν τα περιοριστικά μέτρα και η απαγόρευση, να υπάρχει απαλλαγή από τις χρεώσεις σε ρεύμα, επικοινωνία, νερό, φυσικό αέριο. Καμιά διακοπή σύνδεσης
- Αναστολή πληρωμών για τους εργαζόμενους προς Δημόσιο, τράπεζες, ΔΕΚΟ, αναστολή πλειστηριασμών και κατασχέσεων. Κούρεμα και διαγραφή χρεών σε εργατικές και λαϊκές οικογένειες.
- Τήρηση όλων των κανόνων υγείας και ασφάλειας σε όλους τους χώρους εργασίας με έλεγχο της εργοδοτικής ευθύνης. Μέριμνα για την προστασία των ευπαθών ομάδων, ενοίκιαση επιπλέον γραφείων όπου χρειάζεται για την αραιώση των θέσεων εργασίας, παροχή ΜΑΠ στους εργαζομένους, αδειες ειδικού σκοπού (σε κρούσματα, γονείς, ευπαθείς ομάδες, κηδεμόνες ΑμΕΑ) κλπ, χωρίς καμία επιβάρυνση των εργαζομένων. Όχι στην αξιοποίηση της τηλεργασίας ως μέσο επιβολής αντιδραστικών σχέσεων εργασίας (υπερωρίες – εργασία το Σαββατοκύριακο) και απομόνωσης των εργαζομένων. Να μην μονιμοποιηθεί η υποχρεωτική τηλεργασία και να μην επιβαρύνει τους εργαζόμενους για όσο διαρκεί η πανδημία (πλήρεις απολαβές και ασφαλιστικές εισφορές, καμιά καταπάτηση του ωραρίου, κάλυψη από τον εργοδότη του εξοπλισμού, των εξόδων για ρεύμα, τηλεπικοινωνίες, θέρμανση κ.λπ.).